

Kludesortersker. Jeg har set den paa-gældende Udtalelse mange Steder, den er blevet i høj Grad misbrugt, og da disse Misbrug havde fundet Sted i nogen Tid, gik jeg til den paagældende Arbejdsløshedskasse og spurgte: Hvorledes forholder det sig i Grunden med disse Kludesortersker? Man svarede da: Det forholder sig rigtigt, der har været en kort Tid, da vi virkelig ikke havde de øvede Folk, man krævede til Kludesortering. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, hvis man tror, at alle kan gaa ind fra Gaden og sortere Klude. Der kræves et Kendskab til de forskellige Kludearter og en Færdighed, som ikke enhver er i Besiddelse af, og som der skal nogle Ugers Øvelse til at erhverve. Den var der altsaa ingen af de paagældende, der havde, og følgelig kunde man ikke sende nogen i Arbejde. Hvis man sendte de uøvede i Arbejde, blev de tilbagevist. Dette stod paa i nogen Tid, og man skaffede sig saa Underretning om, hvilken Virksomhed det var, der trængte til Kludesortersker, og fik den Besked, at man kunde godt bruge mange flere end 4, op imod et halvt Hundrede. Paa den Tid var der blevet arbejdsløse i rigelig Mængde, og der blev da dirigeret 50 Kludesortersker ud til den paagældende Virksomhed, men saa havde den selvfølgelig ikke Brug for flere end to. Saadan forholder det sig med de mange Klager og Paastande, og saadan forholder det sig med disse Kludesortersker.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) gjorde en Forespørgsel vedrørende det nye Stykke i § 20 og ønskede at vide, hvad man mener med Udtrykket „stedlig Autoritet“, idet det ærede Medlem frygtede, at den paagældende Arbejdsløshedskasse skulde kunne udpege f. Eks. en arbejdsløs til at udøve det paagældende Hverv. Det er aldeles ikke Meningen. Ved „stedlig Autoritet“ tænker man paa Sognepræsten eller Læreren, altsaa en af de Personer i et Sogn, der maa antages at have Kendskab til, hvorledes Sognets Beboere er stillede med Hensyn til Arbejde. Forsaa vidt Erklæring fra en saadan foreligger, maa man gaa ud fra, at Kassen handler i god Tro, naar den udbetaler Understøttelse, men der er ogsaa givet Adgang for Kommunalbestyrelserne til at vælge et Medlem, der faar den nævnte Opgave, altsaa f. Eks. Præsten eller Skolelæreren eller en anden, der bedst maatte være i Stand dertil, og der vil naturligvis, naar Lovforslaget er vedtaget, udgaa Op-

fordring til Kommunalbestyrelserne om at handle herefter, og Kommunalbestyrelsen vil da formentlig i de fleste Tilfælde føle sig beføjet til at vælge et Medlem til at udføre det paagældende Hverv. Jeg er paa det rene med, at der kan begaa Misbrug paa dette Omraade, skønt jeg ikke tror — det troede det ærede Medlem jo heller ikke —, at det er overmaade mange. Jeg har faaet forebragt ganske enkelte Tilfælde, hvor det endda drejede sig om unge Mænd fra velstillede Hjem, som havde meldt sig ind i den nærmeste Købstads Arbejdsløshedskasse, og som saa gik hjemme og havde det godt og tog til Købstaden en Gang om Dagen for at melde sig arbejdsløse uden vistnok at være det i dette Ords strengeste Betydning.

Dalsgaard: Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) mente, at det var en forkert Udtalelse af mig at sige, at Lønniveauet var steget. Lønniveauet var nemlig efter hans Mening ikke steget, det var Lønnen, der var steget. Det er jo kun en Strid om Ord, som jeg ikke synes, det er værd at spille Tid med at fortsætte, men jeg skal dog sige, at jeg tror ikke, det er forkert at sige, at Lønniveauet er steget, og jeg tror, det er en Udtalelse, der er let forstaaelig for alle. Det, jeg mente, var, at Lønnen eller Lønniveauet var steget mindst lige saa meget, rimeligvis mere end Dyrtiden, og det var blandt andet deraf, jeg sluttede, at der nu var Grund til at komme ind paa Forsikringsprincippet igen, da dette Princip har saa mange Fordele i andre Henseender, og da alle Partier med Undtagelse af det ærede Medlems er enige om, at det nu er paa Tide at komme ind paa Forsikringsgrundlaget.

Jeg maa sige til den højtærede Minister, at naar han nu sagde, at det var ham ikke muligt det andet høje Ting at faa en anden Affattelse af § 14, og at han derfor havde Valget mellem at tage den Affattelse eller ikke at faa Loven, saa er dette maaske rigtigt, hvad Indholdet af Ændringsforslaget angaar — der holdt man maaske nok i det andet høje Ting fast paa, at det skulde være det, man havde sat ind i Ændringsforslaget —, men at den højtærede Minister ikke skulde kunne faa Lov til at omskrive Ændringsforslaget i en lettere forstaaelig Form, det tror jeg dog ikke, at den højtærede Minister for Alvor vil paa staa.